

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Magyar-utca 7.

TELEFON-SZÁM: 119.

Hirdetések és előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos

FÉNYES LÁSZLÓ.

Előfizetési árak:

Egy évre 16 Kr. — Fél évre 8 K. — Negyedévre 4 K

Egyes szám ára: 10 Sár.

A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton este 6 órakor.

Utolsó szó.

Közköztanáknak szokott eseménye, hogy az őrségről, hol eddig álltak, máshová rendelik őket.

Közügyek közköztánja vagyok s a körülmények úgy kívánják, hogy én is őrségre változtassak. Így történik, hogy a mai nappal utolsó számát bocsátom közre a „Székesfehérvár”-nak.

Hivatásom érdekében vissza kell térnem a fővárosba, a „Magyarország” politikai napilap szerkesztésére hivatván meg. Ujságírói kötelességem megkívánja, hogy olvalljam a nagyobb munkakört, a súlyosabb terhet, már annál is inkább, mert néhány évvel ezelőtt én alapítottam meg a „Magyarország”-ot: saját gyermekem szólít hát vissza. Mennem kell.

És hogy visszatekintek arra a rövid időre, a mi alatt szerencsés voltam e város, e vármegye közönségének érdekeit szolgálni, úgy találom: nyugodt lelkiismerettel nézhetek a multra. Nincsen folt a zászlón. Tiszán hoztam, tisztán viszem, hogy továbbra előre vigyem ott, a hova a sors ezután állított. Kemény voltam a harcokbán; ha ellenem támadtak: nem panaszkodtam. Legjobb meggyőződésemet követtem skimondtam azt a követelményekre való tekintet nélkül: ne nehezíteljen hát reám senki.

Utolsó szavamat a nagy közönséghez kell intéznem, ahhoz a közönséghez, a mely érdememen felül támogatott s bizott meggyőződésem őszinteségében. Fejérvármegye és Székesfehérvár közönsége előtt tisztelettel hajolván meg, köszönöm, hogy cse-

kély személyemben az elvek képviselőjét támogatták. E lelkes támogatás emléke küzdőm pályám egyik legszebb jutalma lesz mindhena.

Uj állomás helyemen, a „Magyarország”-én, fokozott mértékben lesz alkalmam e vármegye és e város közérdekeinek képviselője lenni, a „Székesfehérvár” közönsége tapasztalni fogja azt.

Bizalommal eltelve kezdtem itt meg működésemet, bizalmam nem csalt s ez nyujt most batoritást, hogy uj állomás helyemen tovább küzdjek, mindig nyílt sissakkal és őszinte szókimonddással.

Mielőtt zászlómat begöngyölíteném, hogy ugyanazt a „Magyarország”-én bontsam ki, búcsuzól hódolattal hajtom meg azt a „Székesfehérvár”-eddi közönsége előtt.

Fényes László.

Tisztelettel értesítjük előfizetőinket, hogy azok, a kiknek előfizetése még nem jött le, előfizetésük tartamára a „Székesfehérvár” helyett a „Magyarország”-ot díjmentesen fogják megkapni, a mely naponta este 5 órakor jelenik meg, nyolcz oldalnyi terjedelemben. Székesfehérvárra korán reggel érkezik.

Tisztelettel
a „Székesfehérvár”
kiadóhivatala.

Véres piztoly párbaj.

— A Székesfehérvár tudósítójától. —

Soha még haszontalanabb okból talán ember áldozat nem történt, mint a

mai napon. Fehér Jenő a „Székesfehérvár és Vidéke” néhány hónap óta való dolgozó társas piztoly párbajban keresztul lötte Knibbel Elemért, a „Székesfehérvári Hirlap” munkatársát.

Alábbi tudósításunk részletesen beszámol az esetről, itt csak nem hagyhatjuk szó nélkül ennek a szerencsétlen véget ért affairnek erőszakolt voltát. Hetenkint többször történt, hogy a most szemben állt két ellenfél kemény szavakkal viccelődött egymással s ilyen bosszantásszerű tréfa volt a mai párbaj oka is. A ségedék eljárása, a mely ilyen esetben a piztolyt forcirozta, sulyos elbirálás alá esik, annál inkább, mert a mi tudunkkal Fehér Jenő a mai párbaj véletlen „hőse” sokkal sulyosabb inzulzásokat eltűrt már. E sorok írója Fehérrt egy isben, — a ki akkor is kellemelelen modorával tisztelendőül beszélt egy nála sokkal idősebb uri emberrel — vállánál fogva lödította odébb s Fehérnek akkor esze ágában sem volt lovagias tőrre vinni az nyeg. Ebből azt kell következtetni, még pedig jogosan, hogy a tárgyalások talagságosan ifju kezekben voltak Fehér Jenő részéről. A közvéleménynek ilyen esetekben igen is szava van és kiváncsian várja, hogy vajjon a Fehér segédei részéről felhozott kar-banaság — a mely miatti szerintük karddal nem verkedhetett — orvosi szakértőkkel igazoltatni fog-e? Ujházy Sándor főügyész helyettes szigorú kezében lesz a dolog s ebben az esetben bizonyára irányt fog mutatni a társadalomnak, hogy gyerakek affaire-ambicióknak hogyan kell véget vetni. Hadd szóljon most tudósítók:

T A R C Z A.

A halál látogatóban.

Írta: Csehov Antal.

Petrovics Panichidin Iván lecsavarta lámpáját s remegő hangon kezdte beszélni:

— 1883-ban történt. Átláthatlan kőd lekedt az utcákon az éjszaka, amikor egyik barátomtól, akinél spiritizista ölést tartottunk, hazatértem. Moszkva egyik félreeső utcájában laktam, Propov kalmár házában. A nyomasztó gondoktól nem tudtam szabadulni. Életem nemokára véget ér . . . Szűj magadba! — Ezeket mondta nekem a szénszál alatt Spinoza eszemem. Amikor rimáinkodtam a szellem előtt, hogy ismétléd meg még egyszer a jóslatot, komoran csak ennyit mondd: „meg ma este”. — Nem hiszek a spiritizmusban, de a halálunk a gondolatla is mélyen lehangol s ettől a gondolatlól még akkor sem tudtam szabadulni, amikor a negyedik emeletre értem. Benyitottam.

A kályhában bugott a szél, megrázta az ajtót, mintha könyörgött volna, hogy engedjen be a meleg szobába. Gyufát gyujtottam. Amikor a kényláng fellobbant s tekintelem a szoba padlójára esett, rémületes látvány terült előm. Hejám szűla az égnek meredt, iszonyuan felordítottam s eszeveszesen rohantam ki.

A szoba közepén egy koporsó állott! A kék láng csak egy pillanatra világitott, de a koporsót világosan láttam . . . Még a koporsóra fókeltett

brokát szeműdöt s az arany keresztet is jól kivihettem. — Középnagyságu koporsó volt, szinéről látszó, fiatal leány számára készültetett. Az arany kereszt, a brokát arról tanuskodtak, hogy a halol előkelő család sarja lehet.

Rohantam le a lépcsőkön, csoda volt, hogy a nyakamat nem szegtem az örül ugrások közben. Amikor az utcára értem, megálltam egy percre, a szívem hevesen zakatolt, lélegzetem alállt . . .

A hallgatók körül valaki felcsavarta a lámpát s közelebb húzódott Petrovics Panichidin Ivalhoz.

— Nem csodálkoztam volna, ha tolvajt, avagy veszett kutayt találtam volna a szobámba; az sem lepelt volna meg, ha beszakad szobám plafonja, de hogy került oda a koporsó? Ilyen szegény ördög tanýárára egy drága koporsó? Üres volt-e, avagy fókédte benne valaki? Gyötrelmes titok volt előttem mindez.

Az ajtó zárva volt, csupán a legbensőbb barátaim ómerik a helyet, ahová a szobám kulcsait elrejttem szoktam s ók csak nem táznak velem ily csöbosa tréfát?

Betejlentül a szellem jóslata! S már el is kúldötte a koporsó számomra.

Az utcán esett szakadatlanul, esuron víz lettem, az utcókon csak nem kóborolhatok, mennek kél valahová. Visszatérni a lakásomra — még rá gondolni is borsadály volt. Eszem veszteleném a koporsó látára. Elhatároztam, hogy

Ujsokgyer barátomnál töltöm az éjszakát. Pihoropornál lakott a „halottak nyegedébe.”

Panichidin letrölelte arcáról a verejéket, mélyen felsóhajlott, aztán így folytatta:

— Barátom nem volt otthon, a fal mélyedésebe rejtetl kulcsosal kinyitottam a szoba ajtaját s beléptem. Anélkül, hogy gyufát gyujtottam volna, ledobtam az átúotl köpenyt, én meg a diványra dültem, hogy kipihenjem magam . . . A szél most még erősebben sivitott . . . Később gyufát gyujtottam és . . . majd halálra rémültem . . . barátom szobájában is koporsó volt . . . Már nem emlékszem rá, hogyan kerültem ki, csak akkor esmélttem fel, mikor már az utcán voltam. Ez a koporsó kétszer akkora volt, mint az, melyet a szobámban láttam s barnára volt festve . . . A hallucináció vette el az eszemet, vagy az agyam bomlított meg, hogy a hová megyek, mindentül koporsó találok. Az eső már a testemet moosla s a szél majd feloldított, kalap nélkül álltam az utcán, a kabátomat is fenn hagytam. Mitévő legyek! Szerencsémre eszembe jutott, hogy nem messze onnét lakik egy orvosbarátom, a ki szintén részt velt a spiritizistaszférazon. Felisiettem hozzá. Az ötdik emeleten lakott. Alig haladtam a második emeletig, amikor irtózasos láрма csapta meg a feletem.

— Segítség! Emberek! Hol az őrl! — kiabálta valaki kétségbeesetten az ötdik emeleten s ebben a percben egy sötét alak ugrott rám.

— Pogoztot — kiáltottam fel, amikor a sötét alakban barátomra ismertem. On az? Mi törté-

Ma szombaton reggel megdöbbentő hír járta be a várost, hogy **Knöbel Elemér** városi tanító, a Székesfehérvári Hirlap* belmunkatársa párbaj áldozata lett. Azt híresztelték, hogy meghalt, holott ekkor még csak aggodalmas körülmények közt vittek be a Szent-György kórházba.

A szomorú eset előzménye az, hogy e hó 26-án Simon Sándor alkaptány szobájában **Knöbel Elemér** hírlapíró évődött valami felett **Fehér Jenő**-vel, a „Székesfehérvár és Vidéke” belmunkatársával. A kölcsönös rípost azzal végződött, hogy **Knöbel** azt mondta **Fehérnek**: „Ne szemtelenedjék!” Ezen kijelentés folytán **Fehér** elküldte megbízottait: **Perl** Imrét és **Pláner** Bódogot **Knöbel** Elemérhez, hogy tőle elégtételt kérjenek.

Knöbel Elemér megbízottait megnevezte: **ifj. Pástor** Sándor gyógyszer-szt és **Ruff** Béla takarékpénztári tisztviselő. A lovagias eljárás folyamán **Knöbel** megbízottai kijelentették, hogy **felük hajlandóak az nyilatkozatot meg nem történnék tekinteni és sajátlatul kifejezni.**

De **Fehér** megbízottai ezzel nem elégedtek meg és **felülten bocsánatkérés követeltek.** Miután **Knöbel** megbízottai ebbe bele nem mehettek, most már **Fehér** segédei állottak elő a **fejgyveres elégtétel követelésével.**

Ez megajánlatván **Knöbel** megbízottai részéről, ezek kard-párbajt proponáltak. **Fehér** segédei ezzel szomban azzal érveltek, hogy **felük jobb kezét nem bírja kardforgatásra, tehát pisztoly-párbajt ajánlanak.**

Knöbel segédei — hiteles orvosi bizonyítvány mellőzésével — ezt el is fogadták. A négy párbajeségéd púteken megállapította a következő feltételeket: egyszeri golyóváltás 80 lépésről, célzás 10 másodpercz, helyszíne: a katonai lőtér.

A párbajhoz a felek kivitték orvosukat: **Knöbel** dr. **Frisch** Adolfot, **Fehér** pedig dr. **Pataki** Arminj.

A pisztolyokat a helyszínére kivitt fejgyverköväs töltötte meg.

A párbajt **Pláner** Bódog vezette.

A másodperczek olvasásánál **Fehér** előbb lött és **talált, mire Knöbel összeesett.** **Knöbel**nek tehát nem is volt módjában löni. Nem szólt semmit, csak sóhaját hallatott.

Az orvosok oda rohantak a sebesülthöz, vérzését elállították és nyomó kötések alkalmaztak. Ezzel a súlyos beteggel azon szándékkal indultak el, hogy beviszik a Szent-György kórházba. De a betegot

anyira rázta a kocsii és oly rosszul esett ez neki, hogy a Széchenyi-utczában **Weisz** **Jakab** üzlete előtt, hol az 58-as számú telefon van, megállottak és a mentőkért telefonáltak.

Knöbel orvosa: dr. **Frisch** **Adolf** itt azt a véleményét állapította meg, hogy a golyó az oldalást álló **Knöbel** **Elemér** testébe a jobb oldalán a máj felett hatolt be, baloldalon a hónalj vonalba kijött és még a balkar belső szinét is megátotta.

A párbaj után **Fehér** halotthálvány bocsánatkérését dadogott, de **Knöbel** arra nem felelt.

A mentők kocsija megérkezvén, a súlyos betegot dr. **Frisch** **Adolf** orvosa kiserzte ki a Szent-György kórházba, a hol az összes orvosok: dr. **Révy** **Ferencz**, igazgató, dr. **Lauschmann** **Gyula** főorvos, dr. **Raffer** **Géza** és dr. **Roxer** **János** segédorvosok mind jelen voltak.

A betegot alaposan megvizsgálván, constatáltak, hogy **mindkét tüdejét a golyó és uj kőtésekkel alkalmazzák.** **Knöbel** dr. **Lauschmann** főorvos osztályán helyezték el.

Az orvosok véleménye szerint **Knöbel** állapota igen **válságos.** Nem tudni előre, mely percben törhet ki a láz és hogy a golyó nem vitt e be valami rufaboszonyt, mely infectiót okozhat.

Az orvosok a beteg fájdalmát injectióval enyhítették. Öntudatánál volt dében, deután is, kissé hörögött, de néhány bizalmas barátját beeresztették hozzá.

Knöbel **Elemér** a város egyik legismertebb fiatal embere és sorsa iránt minden oldalról általános érdeklődés és részvét nyilvánul.

Besztergomban lakó **Özvegy** **Édesanyja** táviratilag értesítettvén egyetlen fiának szomorú esetéről, nyomban utnak indult Székesfehérvár felé.

Fehér **Jenő** még soha nem párbajozott, de még **fejgyver** sem volt kezében.

A katasztrófa után annyira megröszmült **Fehér**, hogy heza akart utazni szülőhöz **Enyingre.** Amle az esetről értesült **Tömörly** **József** vizsgálóbíró és **Simon** **Sándor** alkaptány utána ment a vasutra. Itt **Fehér** — **Tömörly** bíró kérdésére — kijelentette, hogy el akar utazni. A vizsgálóbíró — a bi a szökes esetét látta fennforogni — az elutasztá ellitotta neki és **Simon** alkaptány — egy bérkocsi segítségével — **Fehér** **Jenő** a rendőrségre előállította.

Itt kihallgatta **Simon** alkaptány **Fehér** **Jenő**t és mind a négy segédet, mialatt

— Kedves Pogozostó! Azt hiszem, tudod, hogy apósom üzlete rosszul megy egy idő óta. Főleg van az adósságban. Holnap, vagy holnapután elvinnék minden ingó-bingó vagyonát. Ez a csupán tönkretenné egy az ő családját, mint az enyimet. A tegnapi családi tanácskozáson elhatároztuk, hogy minden értekes tárgyat elajritjunk s mivel apósomnak (aki a város egyik legelőkelőbb koporsó-kereske-10je), vagyona koporsókban fekszik, elhatároztuk, hogy ismerősöknek rajtjuk el koporsóit. Hozzád fordulok, kedves barátom. Légy segítségünkre, a becsületünk-ről van szó! Abban a reményben, hogy kérsémet teljesítését megtagadni nem fogod, kitérdök hozzád egy koporsót; kerlek őrizd meg a mig rövid idő múlva elvittem tőled. Valamennyi jó barátomnak kitérdem egy egy koporsót megörzés végett, **Paeljuss** **Iván.**

Három hétnapig fektetnem idögáiban, de barátunk megmentette apósa vagyonát s a család becsületét. Nemrég ő is nyitott koporsó üzletet. Üzlete hol jobban, hol rosszabul ment. Egy idő óta hallom, hogy rosszul megy az üzlete. Azóta, ha hazamegyek mindig aggdódás fog el, vajjon nem pillantok-e meg legközelebb egy koporsót, vagy sarkóvet az ágyam előtt . . .

Tömörly vizsgálóbíró a kórházba ment jejjegyzőkönyv felvételére.

Délután 5 órakor a beteg állapota egyaránt **válságos**, verőköpiés ugyan nincsa, eddig láz sem jelentkezett, de lélegzet- igen rövid.

A megszünt sztrájk.

Hosszu vajudás után végre, az immár három hete tartó munkás sztrájk megszüntnek constatálható

Ha a munkások és a munkások hevesebb elemei már kezdetben a higgadt engedékenységnak azon utjára léptek volna, melyre most a fenyegető helyzet szorította őket, ugy a sztrájkot három nap alatt is lehetett volna szerolni.

Say **Ferencz** építési vállalkozó és pláne mint ipartestületi elnök, csakis a saját konok magatartásának köszönhető, hogy abba a kínos situatioba jutott, hogy fenyegető levelekkel árszították el, sőt az után már csak revolverrel járhatott. Öntozott a sorsában hűséges fegyvertársa **Schlett** **Ignác** is.

Ez az eset előlgy bizonyítja, hogy a nagy vállalkozó bármilyen nagyrunk tartsa is magát, mikor a haladó kor egy embersébb kivánságát a munkaadók zöme teljesíti, ő a maga erejével a saját felelősségét nem erőszakolhatja többé keresztul.

Ha a munkások lemondtak egy nagyobb óhajuk teljesítéséről, a minimális bírról és a bérdíjak rendezéséről, ugy a munkaadók méltán belemehtettek az egy órai munkaidő elengedésébe.

Most már a földolg, hogy az egyhangulag hozott megállapodások minden oldalról betartassanak és a főkapitánytól elvárjuk, hogy szavának fog állani a munkarend betéért kidolgozásával.

Keméljük, hogy a nyugalom a most már zavartalan leund.

A napokban lezajlott eseményekről részletes tudósításunk a következő:

A mikor úgy tetszett, hogy a sztrájk f hó 23-én megszünt, egyszerre meglepetésfél állt be f. hó 25-én, hogy a munkások ismét beállították a munkát, mert a villanytelepen, a gytüzogági kaszárnyánál és néhány nagyobb és kisebb munkánál nem érvényesült a 10 órai munkaidő. A szárszámokat első sorban a villanytelepű tettek le és a munkaadó a rendőrség nagy apparátusát vette igénybe, bir erre komoly szökség nem mutatkozott. Az egyetlen **Jankovits** Antal kőmives-segéd ellen indították meg az eljárást, ki követdobált a villanytelep udvarára. A tömörült munkások **Say** **Ferencz** és **Schlett** **Ignác** munkaadók ellen takadtak ki a főkapitány előtt, azt állítván, hogy ők okai, hogy a töbesség által elfogadott 10 órai munkaidő nem érvényesült, sőt **Say** **Ferencz** vállalkozót és ipartestületi elnököt azzal vádolták, hogy a munkaadókat egyenesen hűszellett arra, hogy ne adják meg a 10 órai munkaidőt. Ez alapon 25-én délután beállt a teljes sztrájk, csakis a **Katholikus-Kör** szögyény-utcai házban dolgozott néhány kőmives. E napon délután 5 órára **Reé** **István** főkapitány értekezletet hívott egybe a városbárákra, a hol elhatározták, hogy véglegesen másnap délután fognak határozni. Ezen cantörtökli értekezlet legfőbb érteke volt már, hogy **Schiffer** **Miksa** mérnök, a kaszárnya építő vállalat beltagja, továbbá **Fischer** **Ferencz** a déli vasuti hely építkezés vállalkozója és **Pénzes** **Imre**, helybéli építő-mester melegen nyilatkoztak a 10 órai munkaidő elfogadása mellett. A másnapi szep. 26-iki értekezletre a főkapitány az összes munkaadókat, szám szerint 45-öt, egyböhivta. Eljött tek 28-an, de a három nagy vállalat: kaszárnya-építés, élelmezési raktár, déli vasuti méhely már megelőzőleg hivatalosan és privátim tu-

tént **ánnel** **Göröcs**en szorította meg a karomat. Halotthálvány volt s egész testben remegett.

— Ön az **Pasichidin**? — kérdezte alig hallható hangon.

— De hát mi történt? Olyan halovány az arca, mintha vízből kell volna ki . . .

— On is rettenes állapotban van!

— Engedje, hogy magamból térjek, kedves barátom, alig tudok szólni az igazságtól . . . Az átkozott spiriritizás ülés. Anyira felizgatta az idegeimet, hogy a mikor hazatértem, csupán hallucináció s képződlés voltam — s a szobámban egy koporsót láttam.

— Nem vagyok gyáva, de ha az ember éjjel után egy koporsót talál a szobájában . . .

Amikor émondtam, hogy én már két koporsót láttam a éjszaka, még színelenebb lett az arca s mereven bámult rám.

Teljes óráig maradtunk a lépcsőkön, de eludgadható okkal csak nem tudtuk kimagyarázni a ütözközt eseteiket. Végre elhatároztuk, hogy felhírujk az őt. Úgy is tetitünk. Amikor beléptünk a szobájába, az őr keresztet vetett magára s szólatlan nézett ránk.

Most pedig meggyőződhetünk arról is, hogy tres-e a koporsó, vagy fekszik-e benne valaki?

A koporsó tres volt. Egy levelet találtunk benne, melynek tartalma körülbelül ez volt:

datták, hogy elfogadják a 10 órai munkaidőt. Még az értekezlet el sem kezdődött, a mikor a munkások által megváldott Say Ferenc és Schlett Ignác a folyosón elmondták, hogy ők minden esetleges támadás ellen, a zsebjöknél levő revolverrel fognak védekezni. Say Ferenc egy helybéli hírlapíró a róla írott czikkért felelősségre vont, a mi miros vítvál végződött. Az értekezlet tehát puskaporos hangulatban indult meg. Réz István főkapitány előlki előterjesztése után, hogy írt a 10 órai munkaidő témájára van a szövegben. Say Ferenc személyes kérdésben szólalt fel. Kérte — az ellene megindított hajszák és hírlapi támadások ellenében — constatalni, hogy ő csak a békéltető bizottságban szólalt fel egyenlő jogánál fogva a Budapesten bevett 10 és fél órai munka mellett, ellenben a munkások értekezletén a egyáltalán nem nyilatkozott és kéri ezt a jegyzőkönyvből constatalni, sőt ha kell, a jegyzőkönyvbe utólag belevenni e körülményt. Az ellene intézett insinüciókat visszautasítja. Kérvényesítő Antal ipartestületi jegyző igazolja, hogy a jegyzőkönyv helyesen vétegetett fel, az ipartestület korrekten járt el és a jegyzőkönyv a munkásokkal közöltetett. Az írás igazolja, hogy Say a munkaidőket értekezletén nem nyilatkozott, sem pro, sem contra. Ezel hosszu vita indult meg, melynek végeredményeképp egyhangulag kimondották, hogy a jelenlévők valamennyien, — tehát Say és Schlett is — elfogadják a 10 órai munkaidőt, reggel 6-tól, este 6-ig terjedő munkával. Ezen idő alatt a két órai szünet akkép állapították meg, hogy a reggelizési szünet 3-tól fél 9-ig, a déli szünet 12-től fél 2-ig tart. Az október 15-én kezdődő teli idényről fogva, mikor a munka reggel 7-kor kezdődik, a reggeli szünet megszűnik és a déli munkaszünet csak 12-től 1-ig tart. Miután a munkások ekkor már 10 órában nem dolgozhatnak, az időközönként dijkiből levonatik. Ezek a javaslatok egyhangulag elfogadtatták. Erre a városaház előtt várakozó több száz munkás közül felhívták a vezetőket: Pintér Károlyt, Libits Imrét, Sziksz Józsefet és másokat s ezen egyhangú határozatokat előttük kihirdették, a mikbe ők teljesben beleegyeztek. Egyben a főkapitány megígérte, hogy a télen rendes munkarendet dolgoztat ki, melyet felterjeszt a kereskedelmi miniszterhez és így az a tavaszra már megerősítve életbe léphet. A kilödtésök örömmel vitte meg a hírt a lenn várakozó munkásoknak, a kik megjelözték Réz főkapitányt és Péntes Imrét. A munkások a 10 órai munkaidőt éljezenevze vonultak a Nádor-utczán át a vásártérre. Ezzel az összes nagyobb vállalkozók hozzájáruló engedékenységgel a sztrájk megszünt, és a munka szopt. 27-án reggel megkezdődött.

HÍREK.

— Fejérvármegye közgyűlése.

Fejérvármegye törvényhatósága f. évi október 6-án tartja rendes özi közgyűlést. A tárgyszorokat főbb pontjai a következők: Alispáni jelentés a közigazgatás állapotáról. Árvaszéki enoki jelentés az árvaszék működéséről. Az igazolási választmány a vármegyei legtöbb adót fizető bizottsági tagok 1903. évre egybeállított névjegyzékét bemutatja. A vármegyei alispánja a Kóvách Sándor moóri főszolgabíró által önnaga ellen kért jegyzémi eljárás beszüntetését bejelenti. Kereskedelmiügyi n. kir. miniszter tudatja, hogy a részvénytársaság vilamos és közlekedési vállalatok számára budapesti czégnak a h. é. villamos vonatokra adott engedélyt l. évre meghosszabbította. Arad sz. kir. város közönsége hasának nagy áának Kossuth Lajosnak

az ország fővárosában mielőbb felállítandó szobor ügyében a székesfőváros törvényhatósági bizottságához intézett átiratát hason szellemi átiratát intézése végett megküldi. Kolozsvár szab. kir. város tanácsa a Mátyás király szobrának f. évi október hó 12-én tartandó leleplezési ünnepélyére a vármegye közönségét meghívja. Torontál vmegye közönségének a tisztviselők és hivatalnokokra a vasárnap munkaszünet kiterjesztése iránti átirata. Barca megye közönsége a vmegyei tisztviselők és alkalmazottak lakbérilletményeinek országosan leendő szabályozása iránt a képviselőház és belügyi kormányhoz intézett feliratát pártolás végett megküldi. Pozsony vmegye közönsége a nemzeti ügyek törvények módosítása iránt az országgyűlés képviselőházhoz intézett feliratát pártolás végett megküldi. Pozsony sz. kir. város közönsége új választási törvény alkotása tárgyában az országgyűlés képviselőházhoz intézett feliratát pártolás végett megküldi. Arad sz. kir. város közönsége a városi köz-alapítványi és árvapénzek mikénti kezelésére vonatkozó törvény alkotása iránt a képviselőházhoz intézett feliratát pártolás végett megküldi. Pozsony szab. kir. város közönsége a magyar irganyének felkarolását és fellendítését célzó határozatát pártolás végett megküldi. Az állandó választmány véleményes előterjesztésével bemutatták 111 ügy.

— A Vörösmarty-Kör kegyelet. A székesfővárosi Vörösmarty-Kör eddigi szokásához híven, Vörösmarty Mihály szobrát Szt.-Mihály napja alkalmából az idén is megkoszoruzta.

— A városi közgyűlés programja. Székesfővárosi szab. kir. város törvényhatósága f. hó 29-én délelőtt 9 órakor rendes közgyűlést tart, melynek tárgyszorozata a következő: A pénzügyi tanácsosi állásnak választás úján való betöltése. — A városi tanács előterjesztési a felendő 600,000 koronás költségéről — Grünwald és Schiffer építési vállalkozók kérvényéről, melylyel közeztáram és sorompó-díjak aldi mentességét kérnek — a villamos telep létesítésének módzatairól — Simon Sándor 1-60 rendőralapítvány működési pólékáról — Köllmann István városi irnek által két jutalom és gyógydíjról. — Göbel János iskolai igazgató szabadság idejének meghosszabbításáról. — Göbel János György iskolai igazgató felújajuttatásáról — a polgári iskolai igazgatói állás szervezéséről — az iparos-tanácsok igazgatói állás szervezéséről — a belügyminiszternek a külteleken való építkezést és kinaklást szabályozó rendeletéről — a Szent-Sebeysin templom részére beszerzendő egyházi szerelvényekről és a szerelvények beszerzési költségeinek fedezetéről — a szűkségessé vált pótlótelekéről — a Merson Simon ir. fiktáror részére kilitásába helyesendő községi bételcélba való felvételéről — a zánoly-utcai iskolának levő filhelyi áthelyezéséről — a községi alkalmazottak rokkant és nyugdíj-szövetkezetének kérvényéről — Bardon Sándor felvárosi róm. kath. kántor fizetésének emeléséről — Krautz János egyházi személyi pótlékáról, — Molnár János kézbesítő részére vendő kerékpótlóról — a polgári léányiskolai tanítók fizetésének tárgyában bétel leíratról — a sinhatási szabályrendelet életbe léptetéséről — a faiskola és fásítási szabályrendelet életbe léptetéséről.

— Gabonakereskedők panasa. A helybeli gabonakereskedők és az elismert alkuszok részéről több panasz merült fel, hogy a helyi gabonapiacra ők igaztalan rövidségben állanak az eladókkal szemben. Ugyanis az általuk kiadott vételi bárcák, rájuk nézve feltétlenül kötelező, míg az eladók, ha neki tetszik, hamarosan másnak átadják, a kikötött alkut megjár. A vevőknek nincs módjukban megtorlat alkalmazni, mert legtöbbszor az eladó nevét sem tudják s ha az illető — mint rendszerint — aznap haza utazik, még feljelentés esetén is az eljárás hosszadalmasa téténél. Szé-

firtak, csakis egy a helyszínen lévő vásári biztos vehetné fel a panaszt s sürögő ítéleteket hozván, a kereskedők sérelme nyomban orvosolhatnák. Így az eladók látván, hogy visszaléleik sürögő büntetésben részesülének, ovakodniak ilyen ballépéstől. E tárgyban felkeresték Réz István főkapitányt, a ki kijelentette, hogy ha a kereskedők és alkuszoknak eddigelő panaszok voltak, ebben ők maguk a hibásak, mert ha történetek volna feljelentések, ők és a rendőrség — már rég megalkotott szabályrendelet szerint járt volna el, s a visszaélőket 50 frtng terjedhető pénzbüntetésre ítélvén, az eladók okultak volna. Ha a kereskedők és íspéret elmulasztották a rendőrség arról nem tehet. A főkapitány azonban igenis helyesli, hogy egy a helyszínen ítélelvizozatra jogosított vásárbiztos állás szervezteszék, de ezt a törvényhatóságnál kérelmezni: a kereskedők érdeke és hivatása.

— A püspök béralma. Dr. Vörösay Gyula megyés-püspök szerdán délután otatott ki abermálás szentéget, a mikor Kégi György nagybirtokos vendége volt. A püspök innét Pátkára ment, a hol Tallian Vilmos földbirtokos üdvözölte, utána pedig a püspök Strasser Izidor is fogadta, a ki a kegyuri terhek egy részét viseli. A birtokos után a püspök az ev. fer. hitközség tiszteletgő fogadta. Itt a bérálás szentéget kistótván, Verebrem Lovasbérkenyereszt, hol Gróf Csarékly Antal belső titkos tanácsos üdvözölte és négyes fogalatt rendelkezésre bocsjította.

— Közéletrnyilvánítás. Kossuth Lajos születe napja szűréses évfordulója alkalmából Székesfőváros f. évi szeptember hó 19-én megtartott ünnepélyen részt vett városi polgárságunk, a városi hatóságunk, körök, egyesületek, társulatok, pénzintézetek, egyesült iskolák, szónokok és szavalóknak, a vasuti műhely zenekarának kiváló közreműködésével a Kossuth Lajos ünnepély rendező bizottság.

— Nyugalomba vonuló tisztviselők. A vármegye két régi hivatalnoká Fortinyler Ferenc megyei főpénztárnok és Grossinger Kálmán közügyosztály kiadó, t. be. aljegyző, vlt 48-as hónapod nyugdíjaztatásuk iránti kérvényüket. Mindeket nyugalomba vonuló tisztviselő több mint 40 évig szolgált a vármegyét.

— Paraszt Don Juan. A palotaváros egyik ismert fiatal legénye, Vinczei József osztórtóknok délelőtt az anyakönyvvizető elé állt, hogy esküt kössön életérs jegyével a halány-piros arcú Kaszák Juliska Széchenyi-utcai leányzóval. És miután a pár az örök házsig ismertől ígétj esküdtötte, lenn a városaházi bíróság előtt kérvényezte a házasság és megvalósított szerető, kis Teréz helybeli leány. A szerencsétlen teremes nem a modern élt vitriolos tvegfrel állt ott, hanem több évi szerelmitátnak még 40 évesen magzatával, hogy ezt nászajándékul adja át az új házaspárnak. Először szándékát a kepu előtt állottaknak kikéne egyike felítotti a még ott időző vőlegényhez, hogy a kinaklkozó kisno jelenelőri értesítse őt. Nemsok idő tellett és a leányt gyermekevel együtt elszaratták a rendőrk. A szerencsétlen teremes most a 16-templomban ment, hol a kirvánsi szemek egyelme melletti, nyugodtan nézte végig a Vinczey-pár egyházi esküdjét. Láttá mindonki és ő is, hogy a menyasszonynál is már kopogtat a gölya, de ezt elvete legálabb a telvér Vinczey Imre, meg Kis Teréz résztvétel nélkül cserben hagyta. A sztr Kis Teréz résztvétel-bömg kiadta az utóon. Azt mondják, hogy a menyasszonnya ajtt el egy-két könyvet Csak a vőlegény vonult ki lennhabzóll bételt déleceggel.

— Anyakönyvi kinevezések. A belügyminiszter a csöri anyakönyvi kerületbe Labancz Géza segédjegyzőt, a bodajki anyakönyvi kerületbe pedig Heinrich Péter segédjegyzőt anyakönyvezető-helyettesekké nevezte ki és őket a házasságkötésnél való közreműködésessel is megbizta.

— Tragikus véget. Szalai János Széchenyi utca 57. szám alatti lakosnak a múlt hónap két lova tatonykórban elhunolt. A lovakat, míg beteg

